

AZ UTOLSÓ PRÍMÁS

KONCZ ISTVÁN

*Kurina Lajos kanizsai magyar cigányprímás
meghalt 1989. március 12-én*

Ahogy tegnap letette a vonót,
a csend, mint óriás keselyű
pusztuló város felett,
árnyékát feketén kibontva,
nótára, szívre úgy borult.

Eljárt a nóta, mint idő;
serlegét Bacchus mind kiitta, –
szőleje időt már nem terem, –
s a nóta, mint néma kövület
vesztegel, akár az eltörött hegedű.

S csak vesztegel az is, ki él,
akinek még fáj a nóta;
nem süketen s színvakon menekült el
a tájról, ama zord téli hajnalon
Tihamér sem, csak éppen
maradni nem volt már alkalom.

Elszállt a nóta, – húr, gyökér szakad,
s a szál, – az áldomás vagy léha dáridó
alatt; dübörgő csend csahol
a féltett szó, dal körül, vészterhes hangzavar;
s ahogy tegnap letette a vonót,
még állt a bál, s a réten riadtan őz futott.

